

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้การไถ่ถอนของคุณกำลังเกิดขึ้น พ่อพาคุณไปจากความทุกข์ และนำคุณไปสู่ความสุข เวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณของคุณทั้งหมดและคุณต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ แต่ละคนจึงได้รับคำสั่งซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้อยู่อย่างโยกยุดและทำตามศรัทธา?
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ฉากของการทำลายล้างครั้งสุดท้ายจะมาอยู่เบื้องหน้าคุณ ผู้คนนับล้านๆ จะตาย, จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อที่สภาพของคุณจะอยู่อย่างมั่นคงในเวลาของการมองเห็นฉากเหล่านั้นทั้งหมด เพื่อที่คุณจะมีประสบการณ์ของความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ คุณจำเป็นต้องอยู่อย่างโยกยุด เพียงลูกโยคีที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นจะอยู่ในความสุขสันต์ จะคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขากำลังจะละร่างเก่าของพวกเขาและกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของพวกเขา

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และมีการสนทนาจากใจถึงใจ และอธิบายแก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณ เพราะลูกๆ จิตวิญญาณได้เคยจดจำท่านมาอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ได้มีการสร้างภาพลักษณ์ของชีพบบาผู้เป็นที่รัก พวกเขาเฝ้าและกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาต้องการอะไรจากท่าน ทุกคนกราบไหว้บูชาท่าน แม้กระทั่งสังคราจารย์ก็กราบไหว้บูชาท่าน ทุกคนคิดว่าเขานั้นยิ่งใหญ่ แม้ว่าเขาจะเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา เขาเองก็ต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและลงมา เวลานี้ทุกคนได้มาถึงชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา บาบาพูดว่า เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของคุณทั้งหมด, ทั้งหนุ่มสาวและแก่ชรา พ่อพาคุณทั้งหมดกลับบ้าน ลูกเรียกหาพ่อให้มาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขามีความนับถือต่อพ่อเป็นอย่างมาก “โปรดมายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และอาณาจักรต่างแดนเกิด” พวกเขาต้องไม่มีความสุขอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังเรียกหาท่าน ได้มีการจดจำว่าท่านเป็นผู้จัดการความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้น, ท่านต้องมาในโลกเก่าที่สกปรก ในร่างเก่าและก็เช่นกันในร่างที่โตประจักษ์อย่างแน่นอน ในโลกที่โตประจักษ์ไม่มีใครแม้แต่จะจดจำพ่อ ตามละคร, พ่อทำให้ทุกคนมีความสุข ลูกต้องใช้สติปัญญาของคุณสำหรับทุกสิ่ง ลูกเข้าใจว่าจะมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทองอย่างแน่นอน ในขุมหมุมทางจิตอื่น พวกเขาเพียงแค่ศึกษา คัมภีร์อย่างต่อเนื่องและลงมาเรื่อยๆ ผู้ที่ตกลงมาไปในหนอนน้ำนั้นไม่มีความสุข นี่คือนอกแห่งความทุกข์ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข พ่ออธิบายทุกสิ่งและทำให้ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก เพราะผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่นำเสนอไม่รู้สิ่งใด ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาต้องกลับบ้านหรือยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ตลอดไป เวลานี้มีผู้คนของทุกศาสนา เริ่มแรกเป็นสวรรค์และดังนั้นจึงมีเพียงศาสนาเดียว ลูกมีทั้งวงจรในสติปัญญาของคุณ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พวกเขาพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรนั้นหลายแสนปี นั่นเรียกว่าเป็นความมืดมิดที่สุด ความรู้คือความสว่างที่สุด เวลานี้ลูกๆ มีการรู้แจ้งในสติปัญญาของคุณ เมื่อลูกไปยังวัดใดก็ตาม, ลูกจะพูดว่าลูกกำลังไปหาชีพบบา เรากำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในขุมหมุมทางจิตอื่น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ฤๅษีและมุนีเคยพูดว่าพวกเขาไม่รู้ ลูกเองก็ไม่มีสิ่งนี้มาก่อน ในเวลานี้มีความเลื่อมใสศรัทธาทั่วทั้งโลก นี่เป็นโลกเก่าและมีมนุษย์จำนวนมากมายาวนาน ในยุคทองโลกใหม่, มีเพียงศาสนาที่ไม่แบ่งแยกเดียว และแล้วก็มีศาสนาที่แบ่งแยก มีความขัดแย้งในบรรดาศาสนาต่างๆ มากมาย, มีความขัดแย้งในระหว่างทุกคน ตามละคร, นโยบายของพวกเขาเป็นเช่นนั้น หากพวกเขาแยกใคร, ก็มีสงคราม ได้มีการแบ่งเขตแดน เป็นเพราะไม่รู้จักพ่อ, ผู้คนจึงกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้พ่ออธิบาย ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่รู้ว่านั่นเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ชีพบบาเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของเรา เมื่อบุคคลสำคัญได้ลงนามในจดหมาย เขาจะเขียนเสมอว่า ผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง ดาด้าเช่นกันพูดว่า ฉันเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อจะมาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจรหลังจาก 5000 ปี พ่อมาและรับใช้ลูกๆ ลูกเรียกพ่อว่าเป็นผู้อาศัยของดินแดนโกลีฟีน ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาศึกษาคัมภีร์ต่างๆ มากมาย ฯลฯ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พ่อมาและบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนเฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมานั้นด้วย พ่อพาคุณๆ ออกไปจากกันบึงของนรกที่ลึกที่สุดและนำคุณไปสู่สวรรค์ นั่นเรียกว่าเป็นสวนของอัลลาะห์ นี่คือน้ำของหนาม ในขณะที่ยุคทองเป็นสวนดอกไม้ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่นั่น ลูกจะกลับมามีพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความสุขและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความทุกข์ วงจร

หมุนไปเรื่อยๆไม่มีที่สิ้นสุด พอที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกคนมาแล้วและพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข ที่เหลือทั้งหมดจะคงอยู่ในดินแดนของความสงบ ครั้งหนึ่งของวงจรคือความสุขและอีกครั้งหนึ่งของวงจรคือความทุกข์ ในสิ่งนั้นเช่นกันมีส่วนร่วมของความสุขมากกว่า หากจะเป็นครั้งต่อครั้ง, จะมีรสชาติใดเล่า? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน, ลูกเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานั้นลูกจดจำว่าลูกเคยมั่งคั่งเพียงใด เมื่อผู้ที่เคยมั่งคั่งอย่างมากล้มละลาย พวกเขาจะจดจำสิ่งที่พวกเขาเคยมีและทรัพย์สินสมบัติที่เขามีนั้นมากมายเพียงใด พ่ออธิบายว่าบาร์ตเคยมั่งคั่งเพียงใด, บาร์ตเคยเป็นดินแดนสุขาวดี ดูซิเวลานี้ยากจนเพียงใด! เวลานั้นบาร์ตได้ยากจนแสนเข็ญอย่างสิ้นเชิง มีความเมตตาสำหรับคนยากจน เวลานั้นพวกเขากำลังร้องขอ ผู้ที่เคยมั่งคั่งเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ยากไร้ นี่เป็นการแสดงเช่นกัน ศาสนาที่เหลือทั้งหมดมาตามแผนของละคร จำนวนของผู้คนของศาสนาต่างๆมากมายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด มีลูกคนหนึ่งคำนวณทุกสิ่งเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ และส่งมาให้บาบาอย่างรักก็ตาม, ไม่มีประโยชน์อะไรจากการเข้าไปสู่สิ่งนั้นมากเกินไป นั่นเป็นการสูญเสียเวลาเช่นกัน หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลายาวนาน, นั่นก็จะเป็นการหารายได้ สิ่งหลักของเราคือการทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่และกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ลูกได้กลับมาตโมประธาน ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกเคยจดจำพ่อเป็นเวลาครั้งหนึ่งของวงจร เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว และดังนั้นเวลานี้การไถ่ถอนของลูกจึงเกิดขึ้น พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งหนึ่ง รวบรวมว่ามีเรื่องราวของการขึ้นและตกของบาร์ต เวลานั้นเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นเป็นความสัมพันธ์เก่า และเวลานี้ลูกต้องไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ในเวลานี้มักแสดงทั้งหมดปรากฏตัว ไม่มีความแตกต่างใดในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย มีดวงวิญญาณมากมาย ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย ก่อนอื่นใดดวงวิญญาณทั้งหมดนับล้านต้องกลับบ้าน ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลาย และเหตุนี้เองผู้คนจึงได้แสดงโศกเศร้า ลูกรู้ว่าเราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วเราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา และเวลานี้เรากำลังจะกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่น, จะไม่มีความรู้ใดหรือคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ผู้ที่โยกยุดและทำตามศรีมัทจะเป็นสักขีพยานว่าทุกสิ่งนั้นถูกทำลายอย่างไรในแผ่นดินไหว มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกันว่าหมู่บ้านถูกทำลายไปอย่างไร บอมเบย์ไม่ได้ใหญ่โตมากนักก่อนหน้านี้ พวกเขาระบายน้ำลงในมหาสมุทรและบอมเบย์ก็จะกลายเป็นมหาสมุทรอีกครั้ง ไม่มีอาคารใด ฯลฯ จะหลงเหลืออยู่ในยุคทองจะมีพระราชวังริมฝั่งแม่น้ำ พระราชวังจะไม่อยู่ริมฝั่งที่มีน้ำเค็ม ดังนั้นจะไม่สิ่งใดนี้หลงเหลืออยู่ ด้วยคลื่นเพียงลูกเดียวของมหาสมุทร, ทุกสิ่งจะถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติมากมาย ผู้คนนับล้านจะตาย พิษพันธุ์ภัยพิบัติอาหารจะมาจากที่ไหน ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจด้วยเช่นกันว่าจะมีภัยพิบัติ ผู้คนจะตาย เพียงผู้ที่โยกยุดเท่านั้นจะอยู่ในความสุขสันต์ จะเป็นความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ เมื่อมีหิมะตก ผู้คนมากมายก็ตาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย เหล่านั้นเรียกว่าเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ เหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า ลูกจะประณามพระเจ้าสำหรับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าช่างกาเปิดตาของเขาและการทำลายล้างเกิดขึ้น เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการกล่าวถึงชิปนาธได้ในคัมภีร์เช่นกัน ลูกรู้ว่าพวกเขาจะทำลายทุกสิ่งด้วยชิปนาธเหล่านั้น ลูกสามารถเห็นได้ว่าจะมีการใช้ไฟ แก๊ส, ยาพิษในสิ่งนั้นอย่างไร พ่ออธิบายว่า ในเวลาสุดท้าย, ทุกคนจะตายในที่นี้ เพื่อไม่ให้ลูกแม้แต่ลูกคนเดียวต้องทุกข์ทรมาน ดังนั้นพวกเขาจะตายอย่างรวดเร็วด้วยภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งหมดนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลายและไม่สามารถเล็กลงหรือใหญ่ขึ้นได้ ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลายที่นี่ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปสู่บ้านที่แสนหวาน พ่อมาทุกๆ วงจรในยุคบรรจบพบกัน ลูกเช่นกันกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ในความเป็นจริง, เพียงชิพบาบาเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าศรี ศรี และเทพเรียกว่าศรี ทุกวันนี้พวกเขาเฝ้าแต่เรียกทุกคนว่าศรี พวกเขาพูดว่า ศรีมานั้น-นี้ และศรีนั้น ศรีนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีมัทแก่ลูก เป็นศรีมัทที่จะช้องแฉะในกิเลสหรือ? นี่คือโลกที่คดโกง เวลานั้นพ่อพูดกับลูกที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อและอัลลอยของลูกจะถูกขจัดทิ้ง ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว เวลานั้นลูกดวงวิญญาณมีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจร แต่เครื่องประดับเหล่านั้นไม่สามารถให้กับลูกได้ วันนี้, ลูกเข้าใจว่าตนเองเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ขณะที่ในวันพรุ่งนี้, มายาจะดับดับลูกและความรู้ทั้งหมดจะโอบยิบไป เหตุนี้เองจึงไม่สามารถสร้างลูกประจำของลูกๆบราห์มินได้ มายาดับดับลูกและทำให้ลูกๆมากมายล้มลง และดังนั้นจะสามารถสร้างลูกประจำขึ้นมาได้อย่างไร? เพราะกลางเปลี่ยนไปอยู่เรื่อยๆ ลูกประจำของรูตร้านั้นดีแล้ว มีลูกประจำของวิษณุเช่นกัน, แต่ไม่สามารถมีลูกประจำของบราห์มิน ลูกๆ ได้รับการกำหนดแล้ว จงละทิ้งร่างกายของลูก และศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อไม่มีตัวตน พ่อไม่มีร่างกายของพ่อเอง พ่อต้องเข้ามาในผู้นี้ในอายุของการปลดเกษียณเมื่อเขาอายุ 60 ปี บุคคลมีกูรูเมื่อถึงวัยเกษียณของเขาเท่านั้น พ่อคือสัทกูรู, แต่พ่อนั้นแฝงตัว ผู้คนเหล่านั้นเป็นกูรูของความเลื่อมใสศรัทธาในขณะที่พ่อเป็นของหนทางความรู้ ดูซิว่า

ประชาธิปไตยเรามีลูกๆมากมายเพียงไร สติปัญญาของลูกได้ทั้งสิ่งที่มีขีดจำกัดและไปสู่อะไรที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ผู้คนไปสู่การหลุดพ้นหลังจากนั้นไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ลูกไปก่อนและผู้อื่นไปทีหลัง ลูกแต่ละคนต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อนและจึงเป็นความทุกข์ นี่คือการโลกและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า โอ พระเจ้า! นี่คือการที่สูงส่งของท่าน สติปัญญาของลูกเฝ้าแต่วนไปเรื่อยๆจากบนสุดถึงล่างสุด ลูกเป็นประชากรที่ชี้หนทาง ลูกคือลูกๆ ของพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ และลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน ลูกสามารถอธิบายในรถไฟได้ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ เคยมีสวรรค์ในบาร์ต พ่อมาในบาร์ต พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ต, แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใด พวกเขาไม่มีเวลาหรือวันที่ เพราะท่านไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้มาที่นี้อย่างปราศจากร่าง, ลูกเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไป อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นประชากรและชี้หนทางแก่ทุกคน นำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและเก็บไว้ในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด กลายเป็นผู้วางกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
2. เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้น จงทำความเพียรพยายามในสภาพของการปลดเกษียณนี้ที่จะกลับมาสโตประธาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ ผู้ที่ทำทุกสิ่งหลังจากพิจารณาอย่างระมัดระวัง และดังนั้นจึงอยู่อย่าง เป็นอิสระจากการสำนึกผิด มีการกล่าวในโลกว่า คิดก่อนและแล้วจึงทำ ผู้ที่ไม่คิดก่อนทำ, ผู้ที่ทำบางสิ่งและมาคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นในภายหลัง แล้วก็ต้องเสียใจ การคิดเกี่ยวกับบางสิ่งในภายหลัง คือรูปของการเสียใจ ในขณะที่การคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อนล่วงหน้าคือคุณสมบัติของดวงวิญญาณที่มีความรู้ ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก มีการสำนึกผิดมากมายหลายประเภท แต่เวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน, ลูกมีการคิดด้วยการพิจารณาอย่างระมัดระวัง แล้วจึงทำเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเสียใจในรูปแบบใดในจิตใจของลูกแม้กระทั่ง 1 วินาที และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้

คติพจน์: ผู้ที่มีความเมตตาและให้ทานของคุณธรรมและพลังทั้งหมด คือนายของผู้ประทาน

*** โอม ชานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อบราห์มา

เช่นที่พ่อบราห์มา, โดยเฉพาะเวลาอมฤต, ฝึกฝนที่จะทำให้ตัวลูกเองมั่นคงในสภาพที่มีพลัง นั่นคือ เป็นรูปเมล็ดเช่นเดียวกับพ่อ ในเวลานี้เป็นเวลาที่สูงส่ง ดังนั้นสภาพของลูกต้องสูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือการของพรพิเศษ ใช้เวลานี้ในวิธีที่ถูกต้องแม่นยำ และสิ่งนั้นจะส่งผลกระทบต่อสภาพของการจดจำระลึกถึงของลูกตลอดทั้งวัน